

τὸ ὀχληρὸν ἀντικείμενον δηλαδὴ τῶν ἀντιπάλων μου καὶ ἄλλων καλοθελητῶν χριστιανῶν.

Κατὰ τὸ 1859, δι' ἀγωγῆς μου ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου Λαμίας ἀπήτησα νὰ ἐγκαταλείψῃ ὁθωμανὸς τις Χατζηαβδουραχμάνης καλούμενος τὰ πλησίον τῆς δεξαμενῆς γήπεδα ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχε ὀκτὼ καλύβας οἰκοδομημένας, τῇ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ μου ὁμολογουμένως, κύριοι, εἰς τὸν ὁθωμανὸν τοῦτον ἐπέτρεψα τὴν ἀδειαν καταρχὰς φιλάνθρωπίας καὶ φιλοξενίας μόνον χάριν, καὶ τὴν ἐπέτρεψα ἀφοῦ εἶχον ἐξοδεύσει χιλίας περίπου δραχμάς καὶ ἥνοιξα αὐλακα, ὅπως ἐκκαθαρίζηται ἐκάστοτε ἡ δεξαμενὴ, καὶ διευθύνονται συνάμα τὰ ἐκ ταύτης ὕδατα κανονικῶς, διότι ἐξ αὐτῶν τῶν ὑδάτων, ἀρδεύω τοὺς πέριξ ἀγρούς μου· ἡναγκάσθην λέγω νὰ ἀπευθύνω ἀγωγὴν, διότι ὁ ἄθλιος οὗτος ὁθωμανὸς ἤρνήθη νὰ ἀποσυρθῇ ἐπὶ τῇ ἀπλῇ οἰτήσῃ μου πληρώσας τὴν πρὸς αὐτὸν φιλάνθρωπίαν μου, μὲ ἀχαριστίαν καὶ ἀγνωμοσύνην; ἤρνήθη ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι εἶχεν ἀνεγείρει τὰς καλύβας τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἐφόρου, καὶ οὕτω τὸ δημόσιον παρεμβήκεν εἰς τὴν δίκην. Τὸ δὲ πρωτοδικεῖον παρεδέχθη τὴν ἀγωγὴν μου καὶ ὁ Χατζηαβδουραχμάνης ἀπεβλήθη, καὶ ἔλαβον ἐγὼ εἰς τὴν κατοχὴν μου ἀμέσως τὰ γήπεδα ταῦτα· τέλος τὸ ἐφετεῖον Ναυπλίας μετὰ 3—4 ἔτη ἀπορρίπτει τὴν ἀγωγὴν μου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 600 ἀποφάσεώς του καὶ τὸ δημόσιον ἀντὶ νὰ παραλάβῃ μόνον τὰ γήπεδα ἐφ' ὧν αἱ καλύβαι, παραλαμβάνει αὐθαίρετως καὶ διὰ χωροφυλάκων οὐ μόνον τὴν δεξαμενὴν καὶ τοὺς λουτήρας οὓς εἶχον κατασκευάσει, ἀλλὰ καὶ εἴκοσι δωμάτια (παραπήγματα) ἅτινα εἶχον ἐπίσης κατασκευάσει δι' ἐξόδων μου, παραλαμβάνει τὸ μεταξὺ τῆς δεξαμενῆς καὶ τῶν ἐν λόγῳ δωματίων προαύλιον δεδρυτευμένων κλπ. καὶ ἐνοικιάζει τὰ λουτρά ταῦτα εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἀπὸ τὸ 1865, καὶ λαμβάνει ποῖον νομίζετε εἰσόδημα; κύριοι, τρεῖς μέχρι πέντε χιλιάδων δραχμῶν κατ' ἔτος, καὶ λαμβάνει τὸ εἰσόδημα τοῦτο κατὰ μέγα μέρος ἀπὸ τὰ δωμάτια καὶ λουτήρας, οὓς εἶχον κατασκευάσει ἐγὼ, ὅποια δὲ ἐξοδεύει κατ' ἔτος εἰς τοὺς πίνακας τῶν δικηγόρων του; κλπ. ἀρμόδιος εἶναι ὁ κ. ὑπουργὸς νὰ σᾶς τὰ εἴπῃ, ἐπομένως οὐσιωδῶς ἐλάπτει καὶ τὴν ὑγείαν τῶν φοιτητῶν ἢ κατὰστασις αὕτη, οἵτινες δυστυχῶς οὐδεμίαν εὐρίσκωσι περιποίησιν, οὐδὲ δωμάτια ἀνάλογα ὑπάρχουν ὅπως ἐπαναπαύωνται καὶ προφυλάττωνται· κατὰ τῆς αὐθαιρέτου, ταύτης πράξεως καὶ αὐτοδικείας τοῦ δημοσίου διαφόρους σχετικὰς ἀγωγὰς ἀμφότερα τὰ μέρη ἔχομεν ἐνώπιον τῶν δικα-

Πρωτοκ. ἀριθ. 35,490.

διεκ. ἀριθ. 1,477

Ἀθῆναι τῇ 11 Δεκεμβρίου 1841.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματεῖαι
τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τὸν κύριον Δημήτριον Χατζίσκον.

Ἀπαντῶντες εἰς τὰς ἀπὸ 23 Νοεμβρίου καὶ ἁ. Δεκεμβρίου ἀναγραφάς σας σπεύδωμεν νὰ σᾶς κοινοποιήσωμεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀποδέχεται τὰς ὁποίας ὑπεβάλατε εἰς αὐτὴν προτάσεις περὶ τοῦ παρ' ὑμῶν, ὡς λέγεται, ἀγορασθέντος κατὰ τὴν Φθιώτιδα ἐνὸς τρίτου τοῦ ἀκατοικήτου ὑποστατικοῦ θέρμα, δηλαδὴ ἀφοῦ ἤδη παρητήθητε πάσης οἰασδὴποτε ἀπαιτήσεως περὶ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλους τοῦ 1841 ἐπικαρπίαν τοῦ χωρίου αὐτοῦ νὰ σᾶς δώσῃ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ.

Ἄμα δὲ θεωρηθῶσιν ἀπὸ τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν καὶ εὑρεθῶσι τακτικὰ τὰ τῆς ἀγορᾶς χοντζέτια, καὶ ὡς τοιαῦτα θεωρηθῶσιν καὶ ἀπὸ τὰς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐξωτερικῶν γραμματείας, θέλει ἐκδῶσθαι ἡ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, τὰς χρειώδεις διαταγὰς τῆς, πρὸς τὰς κατὰ τὴν Φθιώτιδα ἀρχάς, πρὸς ἐγκατάστασιν ὑμῶν εἰς τὸ διαλησθέν κτῆμα.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν διευθυντής

Γ. Α. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν γραμματεὺς

Ι. ΡΙΖΟΣ.

Θ. Σχινᾶς.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΤΡΟΣ. Ποῖοι ἦσαν οἱ ὑπουργοί.

ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ. Ὁ ἰάκ. Ρίζος τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ ὁ Γ. Τισαμενός διευθυντής τῶν οἰκονομικῶν ὅθεν συμμορφωθεὶς, κύριοι, καὶ ἐγὼ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀγορασταὶ τῶν ἐν τῇ συμβάσει ἐνδιαλαμβανομένων κτημάτων, τῶν τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Σπερχιοῦ, οἷου ὁ Κοντογιάννης πενθιρὸς τοῦ Κ. Τσιριμώκου, Βάσσης, Αἰνιάν, καὶ λοιποὶ, μὲ τὸ Β. Διάταγμα καὶ μὲ τὴν σύμβασιν ἀφίσαμεν εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου τὰ μέχρι τέλους τοῦ 1841 εἰσοδήματα, καὶ οὕτω ἐλάβαμεν εἰς τὴν πλήρη κατοχὴν καὶ κυριότητά μας καὶ τὰ ἐν τῇ συμβάσει μέχρι τότε διαφιλονεικούμενα καὶ κατεχόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταῦτα κτήματα.

Ἐν τούτοις παρεδωκα καὶ ἐγὼ, κύριοι, τὰ σχετικὰ πάντα

καστηρίων, ὅτι δὲν ἐδόθη ἡ δέουσα προνοχὴ ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ Χρηστίδου εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, καὶ ὅτι παρουσιασθείσης τῆς συμβιβαστικῆς λύσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου Δαμίας αὐτὸς ὁ Τσιριμῶκος ἐπιδεγράφησεν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν Δεληγεώργην, καὶ ἀνεστάλη ὁ συμβιβασμὸς ἐκὼν, αἰκῶν, τοῦ ὑπουργοῦ Χρηστίδου, καὶ τέλος ὅτι διὰ τὰ προληφθῇ ἡ ἐν λόγῳ ζημία τοῦ δημοσίου, ἔλαβε χώραν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου καὶ ἀδίκημά τι.

α ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ. Ὅτι ἦτον ἔρρορος κατὰ τὸ 1849 ἐν Φθιώτιδι, ὅτι ἀφοῦ ὡς τοιοῦτος ἐζητήσῃ καὶ ἔλαβε σχετικὰς πληροφορίες περὶ τοῦ ἐπιδίκου κτήματος, καὶ ὅτι ἀφοῦ τὰς ἐστειλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον παραχρῆμα ἀνεκλήθη ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τότε τῶν Οἰκονομικῶν Βάλβην, ὅτι παρουσιασθεὶς εἰς τὸν Βασιλέα ἠθέλησε νὰ μάθῃ τὸν λόγον τῆς ἀνακλήσεώς του, ἔμαθε δὲ ὅτι ἀνεκλήθη· διότι ὁ βασιλεὺς ἐπληροφορήθη ὅτι ἐνήργει μετ' ἄλλων ἐπαναστάσεις ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ ὅτι ὁ Χατζίσκος εἶναι ἀφοσιωμένος.

α ΕΥΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΣ. Ὅτι δὲν ὁμιλοῦσι δι' ἀπόντα συνάδελφον καὶ ὅτι αὐτὰ νὰ τὰ ἀφήσωμεν διὰ τὰ εἰπωμεν ὅταν ἔλθῃ ὁ κ. Χατζίσκος.

α ΖΑΪΜΗΣ. Ὅτι δὲν ἐννοεῖ αὐτὴν τὴν συζήτησιν ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν πρόεδρον, καὶ ὅτι ὁ κ. Χατζίσκος εἶναι ἀπὼν, καὶ ἂν ἐξακολουθήσωμεν τοιαύτας συζητήσεις τότε πρέπει ν' ἀφήσωμεν τὸ βιβλίον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ κάμωμεν λακρυτιὰ».

ΤΙΝΕΣ. Ὅλα ταῦτα τὰ ἡϊούσαμεν τὰ ἡΞεύρομεν, προχωρήσατε εἰς τὸ ἀντικείμενον εἰς τὸ ἀποτέλεσμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ἐπιτρέψατέ μοι, κ. Χατζίσκε νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω τὸ ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ, τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι ὁ θέλων νὰ ζητήσῃ τὸν λόγον ἐπὶ προσωπικοῦ ζητήματος δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ θέματος.

ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ. Ναί, κ. πρόεδρε, ἀλλ' ἔστω παρακαλῶ δίκαιος εἰς ὅλους· ἰδοὺ ἐπομένως διὰ τὰ εὐχαριστήσω καὶ ὑμᾶς καὶ πολλοὺς ἄλλους συναδέλφους, παραιτῶ ἕως ἐδῶ τὴν ἀτελῆ ὡς πιστεύω περίληψιν τῶν χθεσινῶν στενογραφημάτων, καὶ ἄρχομαι τοῦ λόγου μου, ἵνα ἀπαντήσω εἰς τὰ χθὲς λεχθέντα τῶν ὁποίων πλήρη γνῶσιν θεθαίως δὲν δύναμαι νὰ ἔχω, διότι ἀπουσίαζον, καὶ διότι καιρὸν δὲν ἔλαβον νὰ μελετήσω τὰς κατ' ἐμοῦ οὕτως εἰπεῖν συκοφαντίας.

Εἰρίσκομαι, κύριοι βουλευταὶ ὑποχρεωμένος νὰ προτάξω κατὰ τὸ ὁποῖον ἔτι δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ εἶπω, οὕτε τοιχύτην ἐπι-

διανομῆς τοῦ κτήματος Θέρμα, ἐν ᾗ περιέχονται ἅπαντα τὰ σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν ἀμφισβήτησιν τοῦ κτήματος τούτου ἔγγραφα μετ' ἐκθέσεως ὑπὸ χθεσινὴν χρονολογίαν τοῦ δικηγόρου κυρίου Γ. Ζέρμα, λεπτομερῶς καὶ ὑφ' ὅας τὰς ἐπόψεις ἐξετάζουσης τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν.

Ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων προκύπτει ὅτι ὁ Δημ. Χατζίσκος κατέχει τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦ κτήματος τούτου, καὶ τὴν κατοχὴν ταύτην ἔχει ἀπὸ τοῦ ἔτος 1815, ὅτι ὁ Δημ. Χατζίσκος κατεῖχε ἀνενοχλήτως τὸ ἐν τρίτον τοῦ ὀθωμανοῦ Ζέρμα, ἀφ' ἧς τὸ ἠγόρασεν, ἡ δὲ ἀμφισβήτησις περιστράφη διὰ τὸ ἕτερον τρίτον τοῦ Ὄσμάν Μπετσίστα, ὅτερ ἀνεγνώρισεν ἡ ἐπὶ τῶν ὀθωμανικῶν κτημάτων ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1111 ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1844 ἀποφάσεώς της, ἐγκριθείσης διὰ τῶν ἀπὸ 14 Μαρτίου 1845 τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὑπουργείων διαταγῶν, τὸ δὲ ὑπουργεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 39289 καὶ ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1844 διαταγῶν, δι' ὧν διέταττεν ὅτι ἐκτὸς τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ κτήματος Θέρμα, ἔπειρ κατέχει ἤδη ὁ Δημ. Χατζίσκος, θέλει εἰς ἀδιάθετον καὶ τὸ ἕτερον τρίτον τοῦ αὐτοῦ κτήματος τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν τοῦ Ὄσμάν Μπετσίστα, ἐξ ἧς ἐπαρχῆς ἤρξατο καὶ ἡ κατοχὴ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τρίτου.

Ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι ὁ προταθείς διωγμὸς τοῦ δικηγόρου τοῦ δημοσίου περὶ τῆς κατοχῆς τῶν δύο τρίτων συνεπεία τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 746 ἀπόφασις ἐπιβάλλουσα τῷ δημοσίῳ ἀποδείξει ἀποβαίνει μάταιος καὶ ἀνυποστήρικτος.

Φρονῶ λοιπὸν καὶ ἐγὼ μετὰ τοῦ δικηγόρου τοῦ δημοσίου κυρίου Ζέρμα, ὅτι τὸ δημόσιον δὲν θελεῖ δυνεθῆ ἀπέναντι τῶν γεγονότων τούτων νὰ ὑποστηρίξῃ δικαιώματα ἐπὶ τῶν δύο τρίτων τοῦ κτήματος τούτου, καὶ ἡ ἐγερθεῖσα ἀγωγὴ θέλει ἀποθῆ ματαίᾳ, ἐκτὸς ὅμως τῶν θερμῶν ὑδάτων καὶ τῆς ἀκτίνης αὐτῶν, ἃ δύναται τὸ δημόσιον ἐπιτυχῶς καὶ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κυρίου Ζέρμα νὰ διεκδικήσῃ, διότι οὔτε ἀνεγνώρισεν ταῦτα, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὸν τίτλον τοῦ ἀντιδίκου μνημονεύονται.

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀπόκειται ν' ἀποφασίσῃ, ὅτι ἐγκρίνει.

Ὁ οἰκονομικὸς ἐργὸς Φθιώτιδος

Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ.

Ὁ πρωτοκολλιστὴς

Γ. Α. Δασκαλόπουλος

δὲ κύριος Τζηριμῶκος. — Ἰδοὺ κύριοι βουλευταί, τὰ ἀφορῶντά τὸ πρῶτον τρίτον τοῦ κτήματος Θέρμα περὶ τοῦ ὁποίου οὔτε ὑπῆρξε· οὔτε θὰ ὑπάρξῃ λόγος ἀμφισβητήσεων, καὶ τῶν ἐλαχίστων· ὁ δὲ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἂν εὐαρεσθῇ καὶ ἐξετάσῃ τὰ φορολογικὰ βιβλία τῆς ἐφορίας Φθιώτιδος θὰ μάθῃ ἀναμφιλέκτως, ὅτι ἀπὸ τὸ 1833 μέχρι τέλους τοῦ 1844 ἐλάμβανον ἀπὸ τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας ἐγὼ μὲν 5 τοῖς 0/0 καὶ τὸ δημόσιον 10 τοῖς 0/0, οὐδεὶς λοιπὸν λόγος ὑφίσταται περὶ τοῦ ἀγορασθέντος παρ' ἐμοῦ τοῦ πρώτου τρίτου τοῦ ἐν λόγῳ κτήματος.

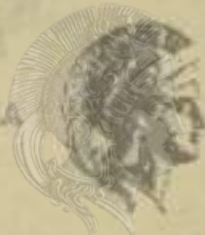
Κατὰ δὲ τὸ 1834 ἡ 35 ἡγόρασα ὁ ἴδιος καὶ τὰ ὑπόλοιπα 2/3 τοῦ αὐτοῦ κτήματος ἀπὸ τὸν Ὀθωμανὸν Ὀσμάν Μπετζίσαν· ἐξαιρουμένου τοῦ ἐνὸς τρίτου μόνον τῶν θέσεων Ἀργυροχώρι καὶ Βρομοσυκίας τὸ ὅποῖον εἶχεν ἀγοράσῃ ὁ Ἀληπασιάς, ὅπερ καὶ περιῆλθεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον· ἐν τούτοις τόσον τὰ ὑπόλοιπα ταῦτα 2/3 τοῦ κτήματος Θέρμα, καθὼς καὶ ἄλλα 14 περίπου κτήματα (χωρία) τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Σπερχιοῦ ποταμοῦ, κατεῖχοντο ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον· ἡ δὲ Ὀθωμανικὴ κυβέρνησις στριζομένη εἰς τὰ πρωτόκολλα τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ἀπῆτησε καὶ τὰ παρέχωρησεν ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις, τινὰ μὲν εἰς τοὺς ἀγοραστὰς Ἕλληνας καὶ τινὰ εἰς τοὺς πρῶην ἰδιοκτῆτας Ὀθωμανοὺς διὰ τῆς συμβάσεως τοῦ 1844· ἰδοὺ κύριοι τί λέγει, τὸ ἄρθρον 4 τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης. Ἄρθρον 4. «Τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κατεχόμενα ἐν ταῖς πρῶην ἐπαρχίαις Ζητουνίου καὶ Πατρατζικίου κτήματα, τουτέστι Κομποτάδες, Κατασόθρα, Φραντζῆ, Βαρδάταις, Δέλφινος, Διμάσττ, Ἀλωπόσπητα, Χαήνι, Γαρδίκι, Μυαλός, Μουσταφάμπεϊ, Μοσκοχώρι, Κωσταλέζη, Κομαρίτζη, Σκληθράκι, Κούβελο, Νευρόπολις, Ἀγιοσώστης· τὸ ἥμισυ τοῦ χωρίου Καρυά, Παλαιοβράχα, τὸ ἥμισυ τοῦ χωρίου Ἀγά, προσέτι μῦλος καὶ ἐκτασις γῆς εἰς Φραντζῆ, ἐν ζευγάρῳ εἰς Κομποτάδες, χειμάδι εἰς Μουσταφάμπεϊ, μῦλος εἰς Βαρδάταις, μῦλος καὶ ἐν ζευγάρῳ εἰς Μουσταφάμπεϊ, δύο ζευγάρια εἰς Γραμμένην ῥάχην, τέσσαρα ζευγάρια εἰς Κομποτάδες, χωράφια κατὰ τὰ Θέρμα, λειβάδι κατὰ τὴν Ὑπάτην, ἐν ζευγάρῳ εἰς Παλαιοβράχα, λειβάδι ταρατζα εἰς Ὑπάτην, λειβάδι Φλύκατα εἰς Ὑπάτην, λειβάδι Αὐδηλάκα εἰς Ὑπάτην, λειβάδι ἀκονάκι εἰς Ὑπάτην, μία Μπάσταινα εἰς Παλαιοβράχα, δύο ζευγάρια γαιῶν εἰς Γιᾶς-Ἀγά, καὶ ἐν μερίδιον ἐκ τοῦ τζιφλικίου Θέρμα. Θέλουν παραδοθῇ παρ' αὐτῆς πρὸς τοὺς δι' ἐπισήμων τίτλων ἀγοραστὰς αὐτῶν ἀμέσως μετὰ τὴν

ἀνταλλαγὴν τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως· οἱ δὲ ἀγορασταὶ ὅσοι ὑπεσχέθησαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν νὰ δώσωσι δεκαπέντε στρέμματα γῆς εἰς ἕκαστον οἰκογενειάρχην χωρικὸν, ὑπάρχοντα ἐγκάτοικον κατὰ τὴν 10 Νοεμβρίου 1841. Θέλουν παραχωρήσει τὰ δεκαπέντε ταῦτα στρέμματα, ἅτινα καὶ θέλουν θεωρεῖσθε τοῦ λοιποῦ ὡς ἰδιοκτησία χωριστῇ τῶν χωρικῶν ὧν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων κτημάτων αἱ ἀγοραὶ διελύθησαν, ἢ θέλουσι διαλυθῇ τῇ ἐλευθέρᾳ συγκαταθέσει τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τοῦ πωλιτοῦ, αὐτὰ θέλουν παραδοθῇ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας Ὀθωμανοὺς, χωρὶς νὰ δύναται νὰ προκύπτῃ ἐκ τούτου βλάβη ὡς πρὸς τὰ δεκαπέντε στρέμματα τῶν χωρικῶν. »

Μεταξὺ λοιπὸν, κύριοι, τῶν ἀγοραστῶν Ἑλλήνων τῶν ἐν τῇ συμβάσει μνημονευθέντων κτημάτων, καὶ μέχρι τοῦ 1841 κατεχομένων ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἦσαν καὶ οἱ Σκουμπουρδῆς τοῦ Μοσκοχωρίου, Βάσος τοῦ Φραντζῆ καὶ Βαρδάταις, Δουβουνιώτης τοῦ Ἀλπόσπητα, Αἰνιάν τοῦ ἡμίσεως Καρυᾶς, Κοντογιάννης πενθερὸς τοῦ Κ. Τζηριμώκου τοῦ ἡμίσεως Ἀγᾶ, ἐγὼ τοῦ ἀνήκοντος μεριδίου τοῦ Ὀσμάν Μπετζίστα εἰς Θέρμα, καὶ ἄλλοι τῶν ἄλλων κτημάτων, ὅλοι ἐπομένως ἐλάβαμεν ἑκτοτε εἰς τὴν πλήρη κατοχὴν καὶ κυριότητά μας, καὶ τὰ ἀγορασθέντα διαφιλονεικούμενα ὡς σᾶς προείπον ταῦτα κτήματά μας, ἀφοῦ παραιτήσαμεν εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου τὰ μέχρι τέλους τοῦ 1841 ἔτους σχετικὰ εἰσοδήματα αὐτῶν τῶν κτημάτων, καὶ τὰ παραιτήσαμεν καθ' ὅσον ἡ κυβέρνησις ἐκάνονισε διὰ Β. Διατάγματος κατὰ τὸ 1841 τὴν παραχώρησιν τῶν κατεχομένων ὑπ' αὐτῆς ὀθωμανικῶν τούτων κτημάτων, εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀγοραστὰς ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅμοιους ὅρους, νὰ παραιτηθῶσιν οὗτοι πάσης ἀπαιτήσεως ἀποζημιώσεων παρελθόντων ἐτῶν, καὶ νὰ ἀφήσουν εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου τὰ μέχρι τοῦ 1841 ληφθέντα ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰσοδήματα, καὶ νὰ δώσουν οἱ αὐτοὶ ἀγορασταὶ εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν 15 συνεχῇ στρέμματα γῆν δωρεάν εἰς τοὺς κατοίκους ἐκ τῶν κατοικημένων τούτων κτημάτων.

Τὰ δὲ ὑπουργεῖα τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἀπηύθυνον πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας ἀγοραστὰς ὁμοιομόρφους διαταγὰς, ἀφοῦ ἐλάβαν ἀναφορὰς ἐκείνων οἵτινες παρεδέχθησαν τοὺς ἐν τῷ διατάγματι περὶ ὧν ἔκαμον λόγον ἀνωτέρω ὅρους, ἰδοὺ ἐπομένως, κύριοι, καὶ τὸ πρὸς ἐμὲ ἔγγραφον τῶν αὐτῶν ὑπουργείων.

στηρίων, πότε δὲ θὰ ἀποπερατωθῶσιν αὗται, μόνος ὁ Θεὸς τὸ γινώσκει.

Ἐν τῷ μεταξύ τὸ δημόσιον ἐγείρει ἀγωγὴν δικαστικῆς διανομῆς τοῦ κτήματος καὶ ἐν τῇ ἀγωγῇ του λέγει ὅτι τὸ μὲν ἐν τρίτον τοῦ ὅλου κτήματος Θέρμα ἀνήκει εἰς ἔμε, τὰ δὲ 2/3 εἰς τὸ δημόσιον.

Κατὰ τῆς ἀγωγῆς ταύτης τοῦ δημοσίου ἀντέταξον ἐγὼ νομιμωτέραν καὶ εὐλογωτέραν ἀγωγὴν κατ' αὐτοῦ, αἰτήσας νὰ περιορισθῇ τὸ δημόσιον εἰς τὸ ἐν τρίτον μόνον τὸ ἡγορασθὲν ἀπὸ τὸν Ἀληπασιὰν ἐπὶ τῶν δύο θέσεων Ἀργυροχώρι καὶ Βρομοσυκιᾶς, καὶ ὑπέβαλλον ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων, ὅλους τοὺς παλαιούς τίτλους μου Χοντζέτια Ταπία καὶ λοιπὰ σχετικὰ ἔγγραφα, καὶ ἀπέδειξα ἀδιαφιλονεικῆτως, ὅτι ἐγὼ μὲν εἶμαι ἰδιοκτῆτης ὅλων τῶν θέσεων τοῦ κτήματος Θέρμα, τὸ δὲ δημόσιον τοῦ ἐνός μόνου τρίτου τῶν θέσεων Ἀργυροχώρι καὶ Βρομοσυκιᾶς. Οὕτως ἔχει ἡ ὑπόθεσις, κύριοι, ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Ἐν τούτοις τὴν παράλογον ταύτην ἀξίωσιν τοῦ δημοσίου ἢ μᾶλλον τοῦ δικηγόρου Γαββαθᾶ, ὅστις δὲν ἔχει ὡς δικηγόρος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου πολλὰς δίκας καὶ εὐλόγως ὑποθάλλει τὰς μεταξύ τοῦ δημοσίου καὶ ἐμοῦ δίκας, ἵνα ἀπολαμβάνῃ τὰς σχετικὰς δικηγορικὰς ὠφελείας του, τὴν ἀνυποστήρικτον ταύτην ἀξίωσιν λέγω. Τὴν κατεπολέμησαν κατὰ τὸ 1861 ὁ οἰκονομικὸς τότε ἑφορος Φιλώτιδος Κ. Στ. Νικολαΐδης, ὁ Καρύστιος καὶ ὁ δικηγόρος Κ. Ζέρμας κτηματίας ὁ καὶ πολλὰς δίκας ὡς δικηγόρος, ἔχων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἀμφοτέροι δὲ οἱ κύριοι οὗτοι οὐδέποτε ἦσαν πολιτικοὶ φίλοι μου, ἰδοὺ ἀντίγραφον ἀπκράλλακτον τῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀναφορᾶς τοῦ ἐφόρου τούτου· ἦν καὶ σὰς ἀναγινώσκω καὶ παρακαλῶ νὰ τὴν ἀκούσητε μὲ κάποιαν προσοχὴν.

Ἀριθ. 683. 3523. 3555.

Ἐν Λαμίᾳ τὴν 31 Αὐγούστου 1861.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 43095 διαταγῆς του.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἴκων. Ὑπουργεῖον.

Περὶ τοῦ κτήματος Θέρμα.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπαντωμένης διαταγῆς ὑποβάλλω συνημμένην ἅπασαν τὴν δικηγορίαν κατὰ τοῦ Δημ. Χατζίσκου περὶ

στον ἀληθείας ἢ οὐσιῶδές τι καὶ ἀξίων λόγου. Σᾶς εἶπεν ὅτι ἦτο κατὰ τὸ 1849 ἔφορος Φθιώτιδος, ὅτι ἀνεκλήθη ἀφοῦ ἀπεπράτωσεν ἐξετάσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου κτήματος, καὶ ὅτι ἐλθὼν τότε εἰς τὰς Ἀθήνας ἔμαθε τὸν λόγον τῆς ἀνεκλήσεώς του, ὡς δῆθεν ὑποκινητοῦ ἐπαναστάσεων ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ τέλος ὅτι ἤμην ἀφοσιωμένος.

Τὸν τότε ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Βάλβην γνωρίζετε ὅλοι καὶ τὸν ἐντιμὸν χαρακτῆρά του, ἀλλὰ καὶ τὸν λίαν ιδιότροπον, ἐπομένως οὔτε σχέσεις μεγάλας καὶ στενάς εἶχον μὲ τὸν κ. Βάλβην ὡς ἀγαπῶ νὰ πιστεύω ὅτι οὐδεὶς εἶχε τοιαύτας μετ' ἐκείνου, οὔτε ἐγνώριζον τὸν διορισμὸν του, οὔτε τὸν λόγον τῆς παύσεώς του ἐγείνα περίεργος νὰ μάθω, οὔτε ἐνθυμούμαι σχετικόν τι μὲ ὅσα σᾶς εἶπεν.

Δὲν εἶναι ἀληθές, κύριοι, ὅτι κατὰ τὸ 1849 ἐθεωρεῖτο τὸ κτῆμά μου ὡς σᾶς εἶπεν ἐπιδίκον· αἱ μετὰ τοῦ δημοσίου δίκαι ἤρχισαν καὶ ἀνεπτύχθησαν ἀπὸ τὸ ἔτος 1859, ὅτε ἐπεμβῆκε τὸ δημόσιον εἰς τὴν μετὰ τοῦ ὀθωμανοῦ Χατζηαβδουραχμά· η δίκην περὶ λουτρῶν, δέκα δεκαδὴ ἔτη μετὰ τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὅποιον ὁ κ. Καραγιαννόπουλος ἦτον ἔφορος Φθιώτιδος, καὶ ἂν ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διατάξῃ νὰ ἐξετασθῶσι τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θὰ μάθῃ, ὅτι οὔτε κἂν ἐπετέθη τὸ κτῆμά μου Θέρμα, ὁ κ. Καραγιαννόπουλος.

Ἀληθῶς, κύριοι, ἤμην ἀφοσιωμένος εἰς τὸν Βασιλέα μας, καὶ εἰς τὴν Πατρίδα μας, ἀλλὰ τοιοῦτος ἀφοσιωμένος ἤμην, ὥστε, καὶ μολονότι εἶχον τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν νὰ περιέλθω εἰς τὰς ὑψηλοτέρας θέσεις τῆς πατρίδος μας, οὐδεμίαν εὐτυχῶς φυλλάδα ἔχω εἰς τὴν ῥάχην μου.

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ. Τί φυλλάδιον ἐννοεῖτε.

ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ. Οὐδεὶς μὲ ἐκατηγόρησεν.

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ. Οὔτε ἐμὲ, τὸν λόγον, κύριε πρόεδρε.

ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ. Καὶ τόσον περισσότερον, κύριοι, λέγω τοῦτο ὑπερηφάνως καθ' ὅσον ἐνῶ ἐσυνώδευσα τὴν Α. Μ. ὡς τελευταῖος ὑπουργὸς μέχρι Μονάχου, ἐπανῆλθον εἰς τὴν πατρίδα μου μετὰ ἓνα περίπου μῆνα μετὰ τὴν 10 Ὀκτωβρίου, ἤγουν κατὰ τὴν 20 Νοεμβρίου, καὶ ἔμεινα ἐρησυχάζων ἐν ὅλῃ τῇ ἀταραξίᾳ σεβόμενος τὰς ἀποφάσεις τῆς πατρίδος μας, καὶ μάλιστα, καθ' ἣν ἐποχὴν ἄλλοι ἐξωρίζοντο ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, ἄλλοι ἐκακολογοῦντο ἀπὸ τὸ κοινόν, καὶ ἄλλοι διέτρεχον κινδύνους.

ΠΟΛΛΟΙ. Ἀρκετά.

τῆς προκειμένης ὑποθέσεως· καθ' ὅσον θυσίαν κάμνω, καὶ οὐδεμίαν προσδοκῶ ἄλλην ὠφέλειαν. Εἰμὴ τὴν ἀπαλλαγὴν μου ἀπὸ τὰ θάσανα τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ τὴν ἀποφυγὴν τῶν περαιτέρω ζημιῶν μου προερχομένων ἀπὸ τὴν δυσκολίαν τοῦ νὰ διαθέτω τὸ κτῆμά μου ἐλευθέρως καὶ ἀνεξαρτήτως πάσης συντροφικῆς συμπράξεως καὶ καλλιεργείας. Οὐδέποτε λοιπὸν ἐπεσκέφθην τὸν κ. Χρυστίδαν ὑπουργὸν ὄντα.

Καὶ ἐνταῦθα δὲν δυσκολεύομαι νὰ σᾶς προσθίσω κύριοι, ὅτι σκοπὸς τοῦ κ. συμβούλου τοῦ ὑπουργείου ἦτον νὰ ἴδω τὸν κ. ὑπουργὸν καὶ νὰ ἐκφράσω καὶ ἐνώπιον ἐκείνου τὴν ἐπιθυμίαν μου τῆς τοιαύτης συμβιβαστικῆς λύσεως· τοῦ νὰ ἀναγνωρίσω δηλονότι τὸ δημόσιον συγκύριον καὶ συγχάτοχον ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ὅλου κτήματος Θέρμα· διότι ὁμολογουμένως κύριοι ὑπηρεσία σπουδαία ἦτον διὰ τὸν κ. σύμβουλον τοῦ ὑπουργείου νὰ κατορθώσῃ τοιαύτην ὠφέλιμον διὰ τὸ δημόσιον συμβιβαστικὴν λύσιν, καὶ πιστεύσατε ὅτι μᾶλλον ἔσπευδε εἰς τὸ ἀποτέλεσμα ὁ κ. σύμβουλος, καὶ οὐχὶ ἐγώ.

Ἀφοῦ τέλος πάντων ἐπαρουσιάσθη ἡ ὑπόθεσις ὡς σᾶς τὴν ἐξεθεσα ἄνωτέρω, ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου· καὶ ἐγένετο καὶ ἡ προφορικὴ ἀνάπτυξις ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ὅπως διαταχθῇ ἡ δικαστικὴ διανομή· παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν μανθάνω μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὅτι ἀνεστάλη ἡ περαιτέρω πρόοδος τῆς συμβιβαστικῆς λύσεως δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς, ὅτι τηλεγραφήματα ἀπευθύνθησαν πρὸς τὸν τότε πρωθυπουργὸν κ. Δεληγεώργην ἐκ μέρους τοῦ κ. Τζηριμῶκου, ὅστις κατ' ἄλλους μὲν ἐπέβαλε κατ' ἄλλους δὲ ἐσύστησεν εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν τὴν θέλησιν τοῦ τοῦ νὰ ἀνασταλῇ ἡ ὡς ἄνωτέρω ἐρρήθη συμβιβαστικὴ λύσις.

Ἐπειδὴ ὅμως δι' ὑπουργικῆς μόνον διαταγῆς δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἀνασταλῇ ἡ πρόοδος τοῦ συμβιβασμοῦ· διότι ἡ ὑπόθεσις εἶχεν ἤδη συζητηθῇ ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου Λαμίας. Ἐχρειάσθη νὰ λάβῃ χώραν καὶ ἀδίκημά τι, ἡ μᾶλλον παρανομία καὶ ἔμμεσος ἐπέμβασις τῆς ἐξουσίας ἐν ταῖς δικαστηρίοις, ἀδίκημά τι λέγω ὅπερ καὶ αὐτὸς ὁ ἠγαπητὸς Τζηριμῶκος ὡμολόγησεν εἰς τὴν χθесινὴν ὁμιλίαν του, ποῖον δὲ ἦτον τὸ ἀδίκημα τοῦτο; Τοῦ νὰ μεταθέσῃ δηλονότι τηλεγραφικῶς ὁ τότε ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Λεώπουλος, τὸν πρωτοδίκην Σπιθάκην ὅπως οὐδετερωθῇ πᾶσα δικαστικὴ διάσκεψις καὶ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Ἰδοὺ κύριοι, καὶ τὸ ἱστορικὸν τῆς πολυθρυλλήτου ταύτης

θυμίαν εἶχον, ἀλλὰ δυστυχῶς εἰρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀρχίσω ἐντεῖθεν τὸν λόγον μου.

Ὁ κ. Τσιριμῶκος εἶναι παρανεφίος μου καὶ ὅταν ἦτο νέος ἀπελάμβανε τὴν προστασίαν μου, ὅταν δὲ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ ἦμαι πρόεδρος τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ 1849 ἦτο ὑπάλληλος εἰς τὸ γραφεῖον, καὶ ἂν δὲν με ἀπατᾷ ἡ μνήμη, λογιστῆς τῆς Βουλῆς, αἱ δὲ σύνοδοι κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἦσαν σχεδὸν πάντοτε ἐτήσιοι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τοῦ κάμνει τιμὴν.

ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ. Ὁ κύριος, πρόεδρος τῆς Βουλῆς μᾶς εἶπεν ἐκ τῆς ἑδρας του, ὅτι τοῦ κάμνει τιμὴν καὶ συμφωνῶ εἰς τοῦτο· ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ὁ κ. πρόεδρος ἐνθυμήθη τὴν στιγμὴν ταύτην ὅ,τι ἐνθυμοῦμαι καὶ ἐγὼ αὐτός, τὴν πασίγνωστον δηλονότι ῥῆσιν «Τὸ φίλος μὲν ὁ Πλάτων, φιλότατη δὲ ἡ ἀλήθεια». Ἀλλὰ, κύριοι, ἐάν ὁ κ. Τζηριμῶκος σᾶς εἶπεν ἀληθείας, μάλιστα, ἐάν ὅμως σᾶς εἶπε ψεύδη, τότε εὐλόγως δύνάμηναι νὰ εἶπω, αὐτὸ φίλος μὲν ὁ Πλάτων φιλότατη δὲ ἡ τῆς σημερινῆς ἐποχῆς ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη, κακολογία, καὶ ἄδικος καταφορὰ, κατὰ παντός προστάτου ἐκ μέρους τῶν προσατεθέντων. Ὅσοι κύριοι, ἐδοκιμάσατε τοιαύτας πικρίας μὲ ἐννοεῖτε καὶ συμπάσχετε θεοσάως, ὅσοι δὲ θὰ τὰς δοκιμάσητε θὰ μὲ ἐννοήσητε ἀκολούθως διὰ τῆς πείρας καὶ τοῦ χρόνου ἀποτελεσματικώτερα· ἀλλ' ἄς ἐλθω εἰς τὸ ζήτημα.

Ἠγόρασα, κύριοι, κατὰ τὸ 1833 διὰ τοῦ Πέτρου Χαντζηπέτρου τὸ 1/3 τοῦ κτήματος Θέρμα ἀπὸ τὸν Ὀθωμανὸν Ζέρβαν, διὰ νομίμων καὶ ἀδιαφιλονικητῶν τίτλων καὶ τὸ ἔλαβον εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά μου αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ κτήματος ἔκτοτε, ἀπὸ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐλάμβανον ἐτήσιον εἰσόδημα, τότε μόλις τριῶν χιλιάδων δραχμῶν. Τὸ δὲ κτῆμα τοῦτο συγκροτεῖται ἀπὸ τὰς ἐξῆς διακεκοιμμένας θέσεις καλουμένας Ἀργυροχώρη, Βρομυσυκιάς, Λαρχὰ, Καμάρι, Ἀχούρια, Παππαδερβίση καὶ Θέρμα, καὶ τὸ ἠγόρασα, ὅπως ἠγόρασαν διάφοροι ἰδιοκτῆται ἐπαρχιωταὶ καὶ ξένοι ἀπεράντους γαίας καὶ ἄλλας ἐκτάσεις, καὶ ὅτι ἐννοεῖται, ὅτι ὅλοι ἠγοράσαμεν μὲ τὰ ἴδια χοτζέτια, μὲ τὰ ἴδια πωλητήρια, ὅπως ἠγόρασε δηλονότι ὁ Τσάλης, ὁ Σκουμπουρδῆς, ὁ Πανουργιάς, ὁ Βαλατσός, ὁ συνάδελφός μας κ. Προβελέγγιος τοῦ ὁποίου τὸ κτῆμα, πρὸς εὐχαρίστησιν αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ σᾶς λέγω, δίδει ἐτήσιον εἰσόδημα περίπου τῶν πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν, καὶ τοῦ ὁποίου ἰδιοκτῆτου, ἀντιπρόσωπος, ἐπίτροπος, πληρεξούσιος, δὲν ἠξέυρω τί εἶναι,

II ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ ΘΕΡΜΑ
ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛῃ ΛΟΓΟΥΕΙΣΙΣ
ΤΟΥ Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΑΤΣΙΣΚΟΥ

(Κατὰ τὴν συνεδρίαν 78, τῆς 14 Μαΐου 1871).

ΧΑΤΣΙΣΚΟΣ. Κύριοι, ἀνάνδρως κάπως ἐν ἀπουσίᾳ μου καὶ ἐναντίον πάσης ὀφειλομένης μεταξὺ βουλευτῶν ἀμοιβαίας ἀδελφροσύνης καὶ λεπτότητος κατεκρίθην χθὲς ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου λίαν σκληρῶς καὶ λίαν ἀδίκως, δικαιοῦμαι ἐπομένως κύριοι, νὰ ἐπικαλισθῶ τὴν ἀνοχὴν σας καὶ τὴν ὑπομονὴν σας πρὸς ὑπεράππισιν τῆς τιμῆς μου, καὶ τῶν δικαίων μου.

Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ. Συντόμως ὅσον εἶναι δυνατόν.

ΧΑΤΣΙΣΚΟΣ. Συντομώτατα.— Ἀλλὰ, κύριοι, ἔχω ἀνάγκην νὰ μοὶ ἐπιτρέψητε ν' ἀναγνώσω σύντομον, ἢ μᾶλλον περίληψιν στενογραφημένων τῶν χθὲς λεχθέντων πρὸς τὸν σκοπὸν μὴ τυγχόν καὶ εἶναι λανθασμένα καὶ ἀδικήσω διὰ τῆς ἀπαντήσεώς μου ἐπὶ λελανθασμένων πληροφοριῶν, ἐκείνους οἵτινες χθὲς ἠγόρευσαν· θὰ ᾔμαι συντομώτατος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΕΤΕΡΟΙ. Τὰ ἐνθυμούμεθα.

ΧΑΤΣΙΣΚΟΣ. ἔχω ἀνάγκην, διότι ἐσυκοφαντήθην.

ΔΕΚΑΣ. Εἶναι σωστὸν, διότι ὅπως χθὲς παρεστάθη εἶναι σοβαρὰ ἢ ὑπόθεσις.

ΧΑΤΣΙΣΚΟΣ. Ἰδού ἡ περίληψις τῶν χθὲς λεχθέντων καθ' ὅσον ἡδυνήθην νὰ μάθω.

α ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ. Ὅτι ὑπεστήριξεν χθὲς ὡς ἀναγκαίαν καὶ ὠφέλιμον τὴν θέσιν τοῦ συμβούλου ἐν τῷ ὑπουργείῳ, καὶ διεβεβαίωσε τὴν Βουλὴν περὶ τῆς πληρεστάτης ἀμεροληψίας ἱκανότητος καὶ τιμῆς τοῦ συμβούλου κ. Οἰκονομίδου· ἐπρόσθεσε μάλιστα ὡς ἐκ περισσοῦ ὅτι καὶ σπουδαίας τινὸς ὑποθέσεως ἐπρότάνθη συμβιβασμός.

α ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ. Ὅτι κατέκρινε τὴν συμβιβαστικὴν λύσιν ἣν διέταξεν ὁ ὑπουργὸς κ. Χρηστίδης μεταξὺ δημοσίου καὶ Χατζίσκου περὶ τοῦ κτήματος Θέρμα, εἰπὼν ὅτι τὸ δημόσιον ἐζημιούτο ὡς ἐκ ταύτης τριακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, ὅτι ὁ Χατζίσκος ἐνῶ εἶχε κατ' ἀρχὰς τὸ ἐν τρίτον τοῦ κτήματος τούτου, πρὸ πολλῶν δὲ ἐτῶν δὲν γνωρίζω πῶς ἔλαβε καὶ τὸ δεύτερον τρίτον, ὅτι ὁ Χατζίσκος ἔχει 99 δίκας ἐνώπιον τῶν δι-

νειδησίας, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς τιμίας ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων των, προσέχοντες εἰς τὰς ἐνώπιον αὐτῶν δικαζομένας ὑποθέσεις, καὶ ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ δικαστοῦ· ἔθνικὴ δὲ κατάρτα, ἔθνικὸν ἀνάθημα, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, νὰ συνοδεύσουν παντοῦ καὶ πάντοτε τοὺς δικαστάς, ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ μεχρι τοῦ εἰρηνοδίκου, τοὺς ἐνόρκους, τοὺς τρατοδίκας παντὸς βαθμοῦ, τοὺς διοικητικούς ὑπαλλήλους, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται καὶ ἐκτελοῦσι καθήκοντα δικαστικά, ὅσοι ἐν γνώσει ἐδίκαν, δικάζουν, καὶ θὰ δικάζουν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς παρκαμωσίσεως τῶν νόμων, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς στρεψοδικίας, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς μοχθηρίας, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δωροδοκίας, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ φθόνου, ὑπὸ τὸ κράτος τῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, ὑπὸ τὸ κράτος ἐξωτερικῶν εἰσηγήσεων, καὶ δὲν ἐκπληροῦσι τὸ καθήκον των μετ' ἀκριβείας, δὲν προσέχουσι εἰς τὰς ἐνώπιον αὐτῶν διεξαγομένας ὑποθέσεις καὶ δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν τοῦ δικαστοῦ. (εὖγε, εὖγε).

Καὶ ταῦτα κύριοι πρὸς πληροφориαν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν κατ' ἐμοῦ λεχθέντων σχετικῶς μετ' τὸ κτήματί μου Θέρμα. Μὲ τὴν παρατήρησιν, ὅτι εἰάν ὁ κ. Σωτηρόπουλος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι ἐγκρατὴς περὶ τὰ οἰκονομικά, τὰ διοικεῖ ἐν ἀμεροληψίᾳ, κήδεται τῶν δημοσίων συμφερόντων, σέβεται τὴν ιδιοκτησίαν τοῦ πολίτου, καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ προκειμένου φέρεται τῆς ζωῆς καὶ τῆς υἱείας τῶν προσερχομένων ἐκάστοτε εἰς τὰ ἐν τῷ κτήματί μου τούτῳ λουτρά, ὡς ἀγαπῶ νὰ πιστεύω ὅτι ἔχει, τὰ ἀνωτέρω προσόντα, κάμνει καλὰ νὰ ὠφελῇ ἀπὸ τὰς καλὰς σημερινὰς διαθέσεις ἐμοῦ τοῦ ἀντιδίκου, καλὰς λέγω διαθέσεις, προσερχομένας ἐκ τῆς πολυχρονίου πίεσεως καὶ τῶν βασάνων, ὡς ἐκ τῶν στρεψοδικιῶν καὶ αὐθαιρεσιῶν κάλλιον τῶν ἀντιπάλων μου, ἢ τοῦ ἀντιδίκου μου δημοσίου καὶ νὰ συγκροτήσῃ δικηγορικὸν συμβούλιον εἰς τὸ ὁπεῖον ἂς προσκλήσῃ καὶ ἐκ τῶν καλλιτέρων νομομαθῶν βουλευτῶν, διὰ νὰ μάθῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν· διὰ νὰ μάθῃ λέγω ὅτι θυσίας κάμνω ἐξ ἀνάγκης· ἀλλὰ, κύριοι, δὲν δέχομαι πλέον συμβιβαστικὴν περιορισμέναν λύσιν· ἐνδεχόμενον νὰ δεχθῶ γενικωτέραν συμβιβαστικὴν λύσιν ὅταν δηλ. συμπεριληφθῇ καὶ ἡ δεξαμενὴ τῶν λουτρῶν.

Ὀλίγας ἀκόμη λέξεις περὶ τοῦ κυρίου Καραγιαννοπούλου καὶ τελειόνα.

Ὁ κ. Καραγιαννόπουλος δωρεὰν καὶ ἄνευ λόγου καὶ ἀφορμῆς κατερέθη κατ' ἐμοῦ, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ εἶπῃ τοῦλάχισ-

συμβιβαστικῆς λύσεως, ἱστορικῶν, ὅπερ σᾶς διαβεβαίω κύριε, τὸ ἐκθέτω ἐν ὅλῃ τῇ εἰληκρινείᾳ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἀδιαφορίᾳ, παντάπασιν δὲ δὲν ἐλυπνήθην διὰ τὰ σκάνδαλα ἅτινα ἐλαβαν χώραν, καὶ διὰ τὸν φατριασμὸν, ὅστις ἀνεπτύχθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐκ μέρους τῶν ἀντιπάλων μου, καὶ ἐκ μέρους τινῶν ὑπουργῶν. Δὲν ἐλυπνήθην διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ συμβιβασμοῦ κύριοι, οὐδὲ λυποῦμαι, διότι δοξάζω κατὰ πεποίθησιν, ὅτι θέλω τύχη πλήρη δικαιοσύνην ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ θεῶν λάβει ὁλόκληρον τὸ κτήμά μου Θέρμα ὡς τὸ ἡγόρασα, καὶ ὡς τὸ ἀποδεικνύουν τὰ σχετικὰ, παλαιὰ Χοντζέτιχ καὶ Ταπία, ἅτινα ἐκτοτε εἰσὶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων.

Ὁ κ. Τζηριμῶκος ἐν τέλει σᾶς εἶπεν ὅτι ἔχω 99 δίκας ᾶ! κύριε ἐλέησον! δὲν ἔχω κύριοι τοσοῦτον ἀριθμὸν δικῶν, εἶναι ὑπερβολή, εἶναι ψεῦδος, εἶναι τέλος φυσικῶς ἀδύνατον νὰ ἀντιξῇ ἰδιώτης εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξοδα τοιοῦτου ἀριθμοῦ δικῶν, ἀλλὰ δεδόςθω κύριοι, ὅτι ἔχω 199 δίκας, μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως, ὅτι ἐνάγω ἐγὼ τοὺς καταπατητὰς τῶν κτημάτων μου καὶ δὲν μ' ἐνάγωσιν ἄλλοι ὡς καταπατητὴν καὶ ἄρπαγα, αὐτὴν καὶ μόνην τὴν παρατήρησιν ἀρκοῦμαι ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο νὰ κάμω εἰς τὸν κ. Τζηριμῶκον, καὶ μίαν ἄλλην λίαν σπουδαίαν παρατήρησιν εὐλόγως δύναμαι νὰ προσθέσω, ὅτι καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ἐνώπιον τῶν ὑπουργῶν ἀείποτε ὑπερηφάνως καὶ πως διεκδικῶ τὰ δίκαιά μου καὶ ᾶς ὁμολογήσουν οἱ οἱ κατὰ καιροὺς ὑπουργοί, ἂν ποτε ἐπεκαλέσθην τὴν φιλίαν των εἴτε προσωπικὴν, εἴτε πολιτικὴν νὰ μὲ συντρέξωσιν εἰς τὰς ὑποθέσεις μου. Μὴ λησμονῆτε ἐπὶ τέλους κύριοι, καὶ τὴν ἐθνικὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν κατάραν ᾶς ἀπεύθυνα ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦτου κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον, ὑπὲρ τῶν εὐσυνειδήτων δικαστῶν, καὶ κατὰ τῶν ἀσυνειδήτων, ἀκούσατε παρακαλῶ μετὰ προσοχῆς καὶ ἤδη τὴν σχετικὴν παράγραφον τοῦ λόγου μου ἐκείνου, ἐκ δὲ τῆς παραγράφου ταύτης κατανοεῖ ἕκαστος τὰ μέσα ἅτινα μεταχειρίζομαι πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων μου. Ἰδοὺ ἡ παράγραφος.

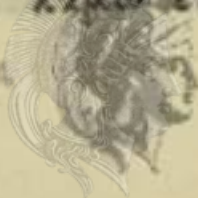
« Ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη, ἐθνικὸς ἐπαινος, ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ νὰ συνοδεύουν παντοῦ καὶ πάντοτε τοὺς δικαστὰς μας ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ μέχρι τοῦ εἰρηνοδίκου, τοὺς στρατοδίκας παντὸς βαθμοῦ, τοὺς ἐνόρκους, τοὺς ἀνωτέρους διοικητικοὺς ὑπαλλήλους ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται καὶ ἐκπληροῦν καθήκοντα δικαστικὰ, οἷτινες ἐδίκασαν, δικάζουν, καὶ θὰ δικάζουν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν νόμων ὑπὸ τὸ κράτος τῆς εὐθυδικίας, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς εὐσυ-

μα, εὔρεν ἐν τῷ σκεπτικῷ αὐτῆς ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Χατζίσκος διῖσχυρίζεται ὅτι εἶναι ἰδιοκτῆτης τῆς ὅλης θέσεως Θέρμα καὶ τῆς δεξαμενῆς καθὼς καὶ τὸ δημόσιον προτείνει τοὺς αὐτοὺς διῖσχυρισμοὺς, ἐξοιρεῖται ἡ θέσις Θέρμα ὡς καὶ ἡ δεξαμενὴ τῆς διανομῆς καὶ οἱ διῖδικοι δύνανται νὰ διχνεύωσι τὸ ὑπόλοιπον κτῆμα ἀφοῦ ἐκκαθαρίσωσι τὰς ἀμφισβητήσεις των ἐπὶ τῶν δεῖνα δεῖνα ἀντικειμένων κλ. Τὴν ιδέαν ταύτην τοῦ κ. Οἰκονομίδου ἐπολεμήσαμεν μὲν δι' εὐλόγων ἐπιχειρημάτων καὶ δικαίων, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐδυσκολεύθημεν νὰ παραδεχθῶμεν, ὅπως διαταχθῇ ἡ διανομὴ τοῦ κτήματος, ἐξαιρέσει τῆς θέσεως Θέρμα καὶ τῆς δεξαμενῆς μὲ τὴν ἐπιρύλαξιν τῶν δικαιωμάτων ἀμφοτέρων τῶν διῖδικων, τοσοῦτω μᾶλλον ἐδέχθημεν τὴν ἐν λόγῳ ἐξαίρεσιν, καθ' ὅσον ὁ αὐτὸς κ. σύμβουλος τοῦ ὑπουργείου δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ μᾶς δώτῃ κάποιαν διχθεωσίαν, ὅτι διὰ τοῦ χρόνου καὶ ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τῶν λουτρῶν πολὺ ἐνδεχόμενον νὰ λυθῇ καὶ τοῦτο συμβιβαστικῶς ἐπὶ τῶν αὐτῶν βάσεων.

Ἐδέχθημεν λοιπὸν, κύριοι, νὰ ἀναγνωρίσω ἐγὼ μὲν τὸ δημόσιον συγκύριον ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ὅλου κτήματος Θέρμα, καὶ τὸ δημόσιον νὰ μ' ἀναγνωρίσῃ καὶ οὕθις δηλαδή ἀφοῦ ἐπὶ 37 ἔτη εἶμαι ἀναγνωρισμένος διὰ νομίμων τίτλων συγκύριος ἐπὶ τῶν 2|3 τοῦ ὅλου κτήματος Θέρμα, καὶ οὕτω ἡμεῖς μὲν ἀνεχωρήσαμεν, ὁ δὲ κ. Οἰκονομίδης συνέταξε τὸ συμβιβαστικὸν ἔγγραφον τὸ ὑπέβαλλεν εἰς τὸν κ. ὑπουργόν, ὅστις καὶ τὸ ὑπέγραψε καὶ τὸ διεύθυνε πρὸς ἐκτέλεσιν εἰς τὸν κ. ἐφόρον Φθιώτιδος.

Εἰδοποιηθεὶς δὲ μετ' ὀλίγας ἡμέρας περὶ τοῦ ἀποτελέσματος ὑπὸ τοῦ κυρίου συμβούλου, ἔγραψα καὶ ἐγὼ εἰς τὸν ἐν Λαμῖα δικηγόρον μου κ. Νικολαΐδην, ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ κ. ἐφόρου καὶ παρουσιασθῶσιν ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Λαμίας, ἐκθέσωσιν ἐκ συμφώνου τὴν συμβιβαστικὴν λύσιν καὶ ἀποφασισθῇ κατὰ συνέπειαν ἡ δικαστικὴ διανομὴ τοῦ κτήματος, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Δὲν κρίνω ἄσκοπον κύριοι νὰ σᾶς προσθέσω ἐνταῦθα ὅτι ὁ κ. σύμβουλος τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὴν πρώτην συνέντευξίν μας μ' ἔκαμε τὴν παρατήρησιν, ὅτι καλὸν καὶ ἀναγκαῖον ἦτον νὰ ἐπισκεφθῶ αὐτοπροσώπως καὶ τὸν κ. ὑπουργόν, ἀλλ' εἰς τὴν παρατήρησιν του ταύτην ἀπήντητα ἀρνητικῶς, εἰπὼν ὅτι φίλος μὲν εἶμαι τοῦ κυρίου Χρηστίδου· ἀλλ' ἕνεκα τῆς ἰδιοτροπίας του καὶ τῶν πολιτικῶν σημερινῶν λόγων δὲν θέλω ἐπισκεφθῇ τὸν κύριον ὑπουργόν, οὐδὲ παράκλησιν δέχομαι νὰ κάμω ἐπὶ

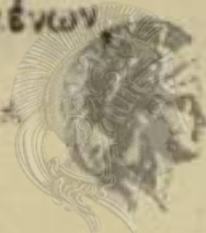
Χοντζέτια καὶ Ταπία τῶν ἀγοραθέντων ὑπολοίπων δύο τρίτων τοῦ Ὄσμάν Μπετζίστι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν ὀθωμανικῶν κτημάτων. ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ περαιτέρω κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς διαταγῆς τῶν δύο ὑπουργείων ὡς καὶ προείπον, ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ὁποίας μέλος ἦτον καὶ ὁ μακαρίτης Γ. Αἰνιάν, ὁ ἀείποτε πολιτικὸς ἀντίπαλός μου ἀπεφάνθη, ὅτι ἐν τρίτον ἦτο τὸ τοῦ Ὄσμάν Μπετζίστα τὸ δὲ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἐν δευτέρον τρίτον τοῦ κτήματος Θέρμα παρεχώρησεν εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά μου, τοιαύτην τύχην συνήθως, κύριοι, λαμβάνουν τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα τῶν ἀναμιγνυομένων εἰς τὰ πολιτικὰ, περιττὸν ἐνταῦθα, κύριοι, νὰ σᾶς ἀναγνώτω καὶ τὸ ἔγγραφον τοῦτο τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸν ὀθωμανὸν Ὄσμάν Μπετζίστα. Σᾶς λέγει δὲ μόνον, ὅτι φέρει τὸν ἀριθ. 1111, ἡμερομηνίαν 30 Νοεμβρίου 1844, καὶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς Γ. Ψύλλα, Ἰακ. Ἀργυροπούλου καὶ Γ. Αἰνιάνος.

Ἰδοὺ, κύριοι, καὶ τὰ ἀφορῶντα τὸ δευτέρον τοῦτο τρίτον τὸ ἀγορασθὲν ἀπὸ τὸν ὀθωμανὸν Ὄσμάν Μπετζίσταν· ὥστε οὐδεμία καὶ περὶ τοῦ τρίτου τούτου ὑπάρχει ἀμφισβήτησις, ἀπὸ δὲ τὸ 1845, ἔχω εἰς τὴν πλήρη κατοχὴν καὶ κυριότητά μου τὰ δύο τρίτα τοῦ κτήματος Θέρμα, καὶ λαμβάνω ἐγὼ 10 τοῖς 0|0 καὶ τὸ δημόσιον 5 τοῖς 0|0 ἀπὸ τὰ κανονισμένα, δηλαδή 15 αὐτοῖς 0|0 τῆς ἐπικαρπίας.

Ὁ Κ. ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν δύναται νὰ μάθῃ τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἀπὸ τὰ φορολογικὰ βιβλία τοῦ ἐφόρου Φθιώτιδος, δύναται νὰ μάθῃ ἀκόμη καὶ μίαν ἄλλην ἀλήθειαν ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον τμήμα τοῦ ὑπουργείου, ὅτι ἔλαβον καὶ τὰ εἰσοδήματα τοῦ δευτέρου τούτου τρίτου τοῦ Ὄσμάν Μπετζίστι ἀπὸ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τῶν ἐτῶν 1842—1843 καὶ 1844, διότι μόνον τὰ μέχρι τέλους τοῦ 1841 εἰσοδήματα ἄφησα εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου ὡς τὰ ἔλαβαν καὶ οἱ ἄλλοι ἀγορασταί.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐν τῇ πλήρῃ κατοχῇ καὶ κυριότητά μου δύο τούτων τρίτων τοῦ κτήματος Θέρμα, ἅτινα ἔχω διὰ νομίμων καὶ ἀδιαφιλονεικῶν τίτλων ἰδιοκτησίας πρὸ 37 περίπου ἐτῶν, ὡς ἔχουσι ὅλοι οἱ ἐν Φθιώτιδι καὶ ἀλλαχοῦ ἰδιοκτῆται κτημάτων.

Μεταβαίνω ἤδη νὰ σᾶς εἶπω ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ μιᾶς ἄλλης πολιτικῆς ἀμαρτίας, ἣν ἔχει τὸ κτῆμά μου τοῦτο, νὰ σᾶς εἶπω λέγω, κύριοι, περὶ τῶν λουτρῶν, τῶν γνωστῶν λουτρῶν Ἰπάτης, τῶν εἰς τὸ κέντρον τοῦ κτήματός μου εὐρισκομένων

Αὕτη εἶναι, κύριοι, κατὰ τὸ δυνατόν ἐν περιλήψει, ἡ ἱστορικὴ κατάστασις τοῦ κτήματος Θέρμα, καὶ τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς αὐτὸ τῶν κτημάτων λουτρῶν.

Καὶ μεταβαίνω ἤδη εἰς τὰ τελευταῖα τὰ ἀφορῶντα τὴν συμβιβαστικὴν λύσιν, ἣτις ἐσκανδάλισε τὸν ἡγαπητὸν Ψυχρὸν καὶ ἄλλους.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ δικηγόρου μου κυρίου Παππαρηγόπουλου περὶ τῶν σχετικῶν δικῶν τοῦ κτήματος τούτου Θέρμα· ὁ κύριος Παππαρηγόπουλος εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ δώσῃ γνώμην περὶ μιᾶς συμβιβαστικῆς οὕτως εἰπεῖν λύσεως· τὴν βάσιν τῆς ιδέας ταύτης ἐδέχθη, καὶ ὁ κύριος Παππαρηγόπουλος ἀνεδέχθη τὴν ἐντολὴν νὰ ὁμιλήτῃ μετὰ τὸν ἀρμόδιον σύμβουλον τοῦ ὑπουργείου τὸν κύριον Οἰκονομίδην ὡς καὶ ἐγένετο.

Ὁ κύριος Οἰκονομίδης τοῦ ὁποῖου τὴν ἀμεροληψίαν, τιμὴν καὶ νομικὴν ἱκανότητα οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήτῃ ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς, πιστεύω, τὴν ιδέαν ταύτην τῆς συμβιβαστικῆς λύσεως, καὶ διὰ νὰ πεισθῇ ἔτι μᾶλλον περὶ τούτου ἐπαρκαλέσσα τὸν κύριον Παππαρηγόπουλον ὅπως μεταβῶμεν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ὁμιλήσωμεν τὰ δέοντα, καὶ τῷ ὄντι, κύριοι, μία τῶν ἡμερῶν ἐλάβομεν ἐκτεταμένην συνέντευξιν καὶ οἱ τρεῖς ἐν τῷ ὑπουργείῳ. Ὁ λόγος κατ' ἀρχὰς περιστράφη εἰς γενικὴν λύσιν ὅλων τῶν σχετικῶν δικῶν μετὰ τὸ κτῆμα Θέρμα καὶ μετὰ τὰ ἐν αὐτῷ λουτρά, εἶπον δὲ δὲν δυσκολεύομαι νὰ θυσιάσω, ἐννοεῖται χωρὶς νὰ θέλω πάντοτε — ἀλλὰ διὰ νὰ παύσουν τὰ δικαστικά θύσανα καὶ ἐξοδὰ μου — νὰ θυσιάσω λέγω τὰ δίκαιά μου καὶ ν' ἀναγνωρίσω τὸ δημόσιον ὡς ἰδιοκτήτην τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ κτήματος Θέρμα μετὰ πᾶν τὸ περιεχόμενον ἐν αὐτῷ ὕδατα κτλ. καὶ οὕτω νὰ οἰκίσωμεν δικαστικὴν διανομὴν τοῦ κτήματος ἀπὸ κοινοῦ δὲ ἀναλόγως τῆς ἐνοχῆς ἐκάστου νὰ ἐξαίρεσωμεν ἀνάλογον περὶφέρειαν περὶ τῆς δεξαμενῆς τῶν λουτρῶν, ἵνα κατασκευάσωμεν ἀπὸ κοινοῦ ἐπίσης καταστήματα, ὅπως τὰ λουτρά κατασταθῶσιν ὠρελιμώτερα καὶ οἱ πρὸς αὐτὰ χάριν τῆς υἱείας τῶν προσερχόμενοι νὰ εὐρίσκωσι τὰς δεούσας περιποιήσεις καὶ ἀναπαύσεις.

Τὴν ιδέαν μου ταύτην ὑπεστήριξεν δι' ἰσχυρῶν νομικῶν επιχειρημάτων καὶ ὁ δικηγόρος μου κ. Παππαρηγόπουλος, ὁ δὲ κ. Οἰκονομίδης τὸ κατ' ἀρχὰς εὗρεθῃ κάπως σύμφωνος, ἀκολουθῶν δὲ μελετήσας προδικαστικὴν τινὰ ἀπόφασιν τοῦ Ἐρετείου Ἀθηνῶν εἰς ἣν γίνεται λόγος περὶ διανομῆς τοῦ κτήματος Θέρ-

